

dette vil finde det høje Tings Billigelse, og at man vil skænke Forslaget en velvillig og hurtig Behandling.

N. K. Kristensen: Det foreliggende Lovforslag om Tobaksafgifter er jo vedtaget i det andet høje Ting, saa vidt mig bekendt, med 95 Stemmer mod 2. Det er, som den højtærede Finansminister har sagt, undergaaet nogle Forandringer i Folketinget, Forandringer til det bedre, saa vidt jeg kan skønne, men det, der var Princippet og Grundlaget for Lovforslaget, da det blev forelagt, er der ikke afvejet fra. Lovforslaget er et Led i den store Skattekæde, som blev forelagt i det andet høje Ting den 23. November forrige Aar, og naar det er blevet udskilt fra de øvrige Skattelove, betyder dette sikkert ikke, at Folketinget er af den Opfattelse, at det skulde være mindre nødvendigt at gennemføre de øvrige. De er alle nødvendige for at bringe Balance i Statens Husholdning, og jeg er overbevist om, at vi alle gerne vil yde vort Bidrag til dette. Den højtærede Finansminister har gjort Rede for Lovforslagets Indhold, og der er ingen Grund for mig til at gaa i Enkeltheder. Det er blevet sagt fra anden Side, at man ønsker Lovforslaget henvist til en kortvarig Behandling i et Udvalg, og det plejer vi jo ikke at modsætte os. Der kan man saa komme nærmere ind paa Enkelthederne.

Lovforslaget er, som den højtærede Finansminister har sagt, udarbejdet i Henhold til en Kommissionsbetænkning eller en Udvalgsberetning. Den 20. December 1917 blev der ved kongelig Anordning nedsat en Tobakskommission, som fik den særlige Opgave at undersøge Muligheden og Ønskeligheden af Indførelse af Tobaksmonopol her i Landet. Kommissionen kom til det Resultat, at dette ikke kunde tilraades, og jeg for mit Vedkommende tror, det var klogt af Kommissionen, at den ikke raadede Regeringen og Rigsdagen til at gaa den Vej. Vi har herhjemme gennem en Aarrække paa mange andre Omraader søgt at bekæmpe Monopoler, Ringe og Trustdannelser, og saa vilde det uægtelig se mærkeligt ud, om Staten vilde støtte den Slags Foretagender. Finansministeren anmodede saa Kommissionen om at undersøge, hvilke Forandringer i de nuværende Beskatningsregler der kunde være hensigtsmæssige, og Kommissionen nedsatte da et mindre Udvalg paa 4 særlig sagkyndige Medlemmer, hvori der sad Repræsentanter for Tobaksfabrikanterne, Grossisterne og Detailhandlerne samt Tobaksarbejderforbundet. Dette

Underudvalg afgav den 26. August f. A. en Beretning, der findes trykt som Bilag til Lovforslaget. Udvalget slutter sin Beretning med at udtale, at det vilde være af den allerstørste Interesse saavel for Erhvervet som for Staten, om den ændrede Beskatning, hvorom man har stillet Forslag, kom til at træde i Kraft snarest muligt. Jeg tror ogsaa, at dette er et almindeligt Ønske, som næres i alle Partier her paa Rigsdagen, idet Erhvervet har Krav paa saa snart som muligt at blive gjort bekendt med Grundlaget for Beskatningen i den kommende Tid.

Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg betragter Tobak som en Luksus og finder det fuldt ud forsvarligt, at den beskattes som saadan. Tobak er jo et Nydelsesmiddel og hører absolut ikke til det daglige Livs Fornødenheder, og naar jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting, er det netop ud fra den Betragtning, at vi her staar overfor en Luksusskat, som enhver kan undslaa sig for at betale, hvis han ønsker det. Det er i det andet høje Ting blevet fremdraget, at den her foreslaaede Omlægning af Tobaksskatten er uheldig. Jeg kommer til at tænke paa, at man i sin Tid ogsaa talte saa meget om den fattige Mands Snaps; saaledes kan man maaske ogsaa her tale om den fattige Mands Tobak. Men det forekommer mig, at naar man henregner Tobak til Luksus, kan man ikke indvende noget mod Skatten — den maa man finde sig i at betale, hvis man vil bruge Varen.

Jeg skal nu gaa over til at omtale nogle Enkeltheder i Lovforslaget. Det første Kapitel handler om Stempelafgift af Cigaretter, Cigarethylstre, Røgtobak, Skraa og Snus. De opstillede Skalaer, som altsaa er vedtaget i Folketinget, kan jeg billige. Dog forekommer det mig, at den Afgift, som er foreslaaet for de billige Cigaretter, er saa minimal, at man uden Skade kunde have strøget f. Eks. de to første Satser. Den første Sats er 10 Ø. pr. 100 Stkr. for Cigaretter, hvis Værdi ikke er over 1 Ø. pr. Stk., og den anden Sats er 25 Ø. pr. 100 Stkr. for Cigaretter, hvis Værdi ligger mellem 1 Ø. og 2 Ø. pr. Stk. Det forekommer mig, at der ikke vilde ske nogen stor Skade ved at stryge disse to Satser, saa at de indgik i den tredje Sats, som er 50 Ø. pr. 100 Stkr. Disse billige Cigaretter er sikkert noget af det, der er mest skadeligt for Samfundet af Tobak at være. Men jeg skal ikke gøre stærke Ophævelser over disse to Satser og skal derfor heller ikke modsætte mig, at de bliver staaende. For Røgtobaks Vedkom-